

“O BİR YILDIZDI”

Prof. Dr. Yahya Özsoy'un
anlatımıyla

SUNUM: Prof. Dr. Sezgin Vuran

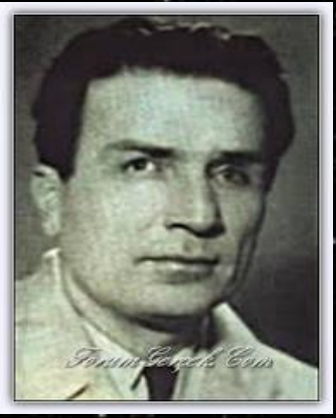
Yahya Hoca'nın konuşması

12 Kasım günü Türk özel eğitim
aleminden bir yıldız kaydı.

O yıldız, duragan değil, gezegen bir
yıldızdı. İstittiği alan o kadar çok ki
nasıl sayılabilir? 1950 ve öncesi Türk Milli
Eğitim sisteminde özel eğitim diye bir şey
yokken, o alana ışık tutup, yol gösterip
Türk Milli Eğitim ve özel eğitimini aydın-
latan bir yıldızdı o. ①

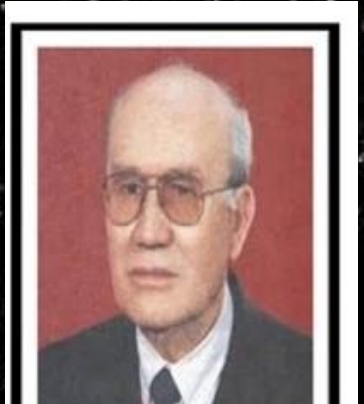
Yönetmelik ve programlara ışık olan bir
yıldızdı. ②

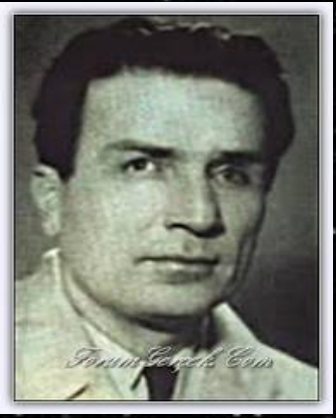
O özel eğitimde lisans, yüksek lisans,
doktora yapıp kariyere geçenlerin yolunu
iştian bir yıldızdı. O, kendi yazdıklarıyla
özel eğitime ışık veren bir yıldızdı. ③



12 KASIM 1991

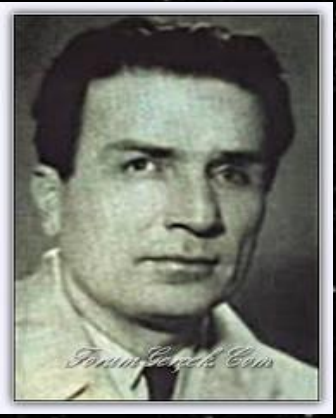
**Mitat En'in lm Günü Yahya
Özsoy tarafından kaleme
alınan ve okunan metin**





12 Kasım günü Türk eğitim ve özel eğitim aleminden bir yıldız kaydı.



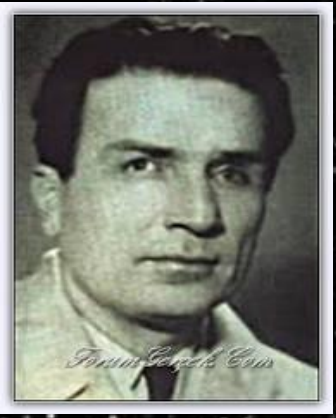


O yıldız, durağan değil, gezegen bir yıldızdı.

Işıttığı alan o kadar çok ki nasıl sayılabilir?

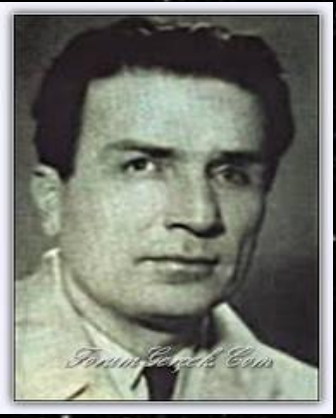
1950 ve öncesi Türk Milli Eğitim Sisteminde özel eğitim diye bir şey yokken, alana ışık tutup, yol gösterip Türk Milli Eğitim ve özel eğitimini aydınlatan bir yıldızdı o.





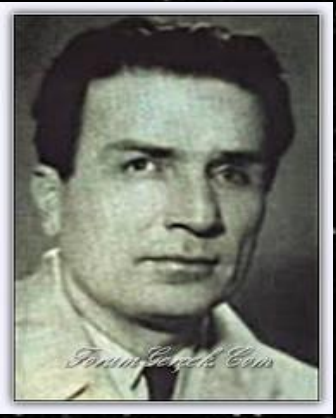
O kurduğu, başına geçip yönettiği Körler Okulunda körlere ışık olan bir yıldızdı. O, Türkiye’de ilk özel eğitim elemanı yetiştirmek için Gazi Eğitim Enstitüsü’nde özel eğitim bölümünü açıp, bölümün başına geçerek hocalığını yaparak, öğrencilerine ve o yolla alana ışık veren bir yıldızdı. O, değişik okullardaki hocalığının dışında üstlendiği görevlerde, özellikle Talim Terbiye Kurulu üyeliğinde alınan kararlarda, çıkarılan yönetmelik ve programlara ışık olan bir yıldızdı.





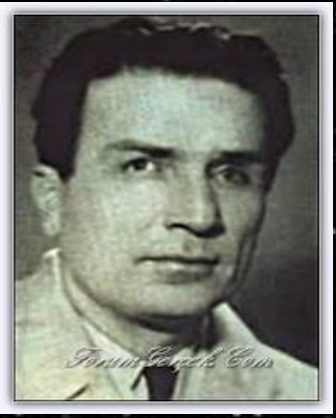
O, 1960'lı yıllarda Türkiye'de eğitim bilimlerinin ve özel eğitim biliminin disiplinler arası bir bilim olarak, üniversitedeki yerini almasına ışık tutan yıldızların arasında parlayan bir yıldızdı.





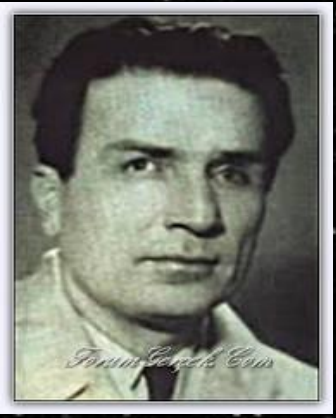
O, özel eğitimde lisans, yüksek lisans, doktora yapıp kariyere geçenlerin yolunu ışıtan bir yıldızdı. O, kendi yazdıklarıyla özel eğitime ışık veren bir yıldızdı.





O, özel eğitimin yalnızca devlet işi olmadığını, bunun gönüllü kuruluşlarca desteklenmesi gerektiğini kurup yönettiği ve çalıştığı Altı Nokta Körleri Eğitim ve Kalkındırma Derneği, Altı Nokta Vakfı, Türkiye Körler Vakfı ile herkesin görmesini sağlayan bir yıldızdı.

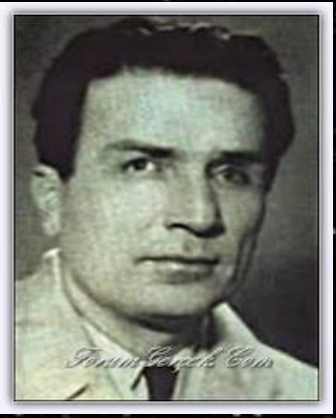




O, uzun çarşının ulularıyla, doğduğu kentin bir dönemdeki çarşısı ve çarşı esnafının durumunu gün ışığına çıkaran bir yıldızdı.

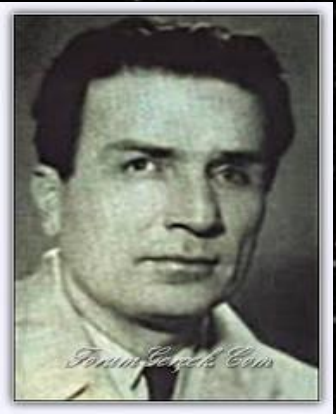
O, yaşam öyküsünü sığdırmaya çalıştığı BİTMEYEN GECE'DEN bizlere bitmeyen ışık saçan bir yıldızdı.



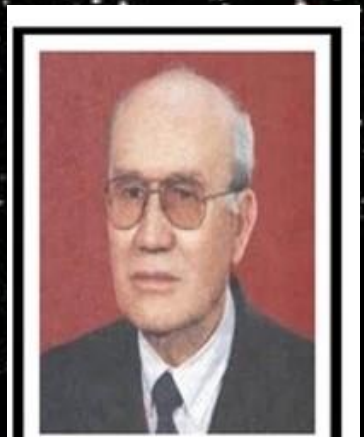


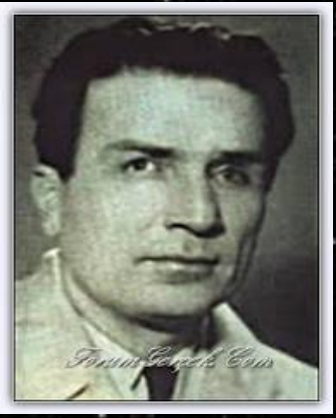
O, sadece yurt içinde değil, yurt dışında da Türk eğitimini, özel eğitimi hakkıyla temsil etmiş, parlaklığıyla yabancıların gözünü kamaştırmış bir yıldızdı.





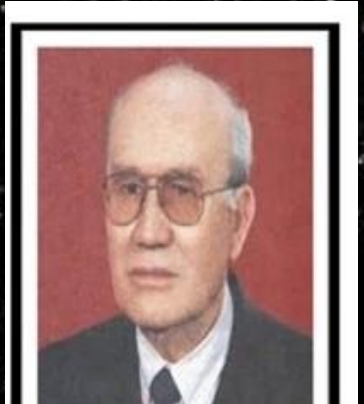
O, başlattıklarıyla, kurduklarıyla, yaptıklarıyla, yazdıklarıyla, yetiştirdikleriyle artık Türk Eğitim ve Özel Eğitim tarihine ışık tutacak bir yıldız oldu. O, yıldız, eşsiz bir eş, sevgili bir baba, dede, iyi akraba, iyi hemşeri, iyi arkadaş, iyi dost, eşsiz öğretmen; büyük insan hocamız Doç.Dr. Sayın Mitat Enç idi.





O, bizim hocamız, yöneticimiz olduğu kadar duruma göre ağabeyimiz, dostumuz, arkadaşımız sırdaşımızdı.

Bizlere doğru yolu bulmada sürekli yardımcı olan, bizleri uyaran bir yıldızdı.



Uyarmaları çok nazik ve kendine özgü olurdu. Gerçeklerden koptuğumuzu gördüğünde;

“Lütfen, ayaklarımızı arzdan kesmeyelim paşam” derdi. Çoğu kez farkında olmadan ayaklarımızı arzdan keserdik. Tabi düşerdik. Düşünce hocamızı anar, kulağını çınlatırdık. Bundan sonra da anacağız ruhunu şad edeceğiz. Üstesinden gelemeyeceğimiz bir işe kalkıştığımızda “Lütfen, lokmalarımızı yutabileceğimiz büyüklükte koparalım” derdi. Bazen biz, dinlemez, coşar, büyük lokma koparırdık. Tabi yutamaz canım lokmayı heder ederdik.

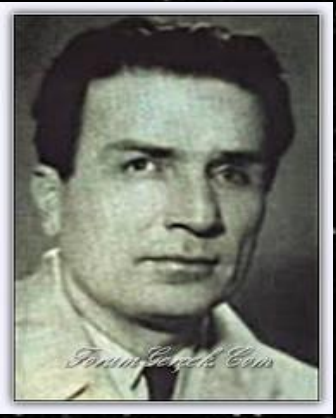
O zaman yine hocamızı anar, kulaklarını çınlatırdık. Bundan sonra da bunlar olacak.

Ben Őu anda o duruma düştüm bile hocam. Böylesi bir topluluğun huzurunda, sizin anıtınızın başında, sizin hakkınızda konuşmaya yeltendim.

Olur mu hiç?

Sizin gibi büyük, yüce insan, eşsiz öğretmen hakkında bir öğrencisi nasıl konuşabilir.

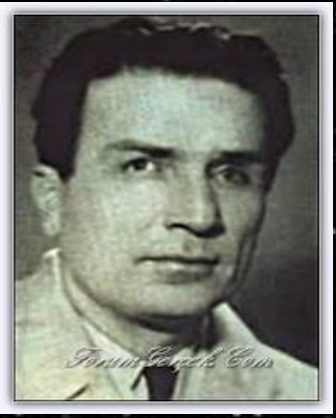
Ama ben buna yeltendim.



Çünkü bu benim için bir görevdi. Üstlendim. Sizin sağlığınızdaki hoşgörünüzden, büyüklüğünüzden cesaret aldım.

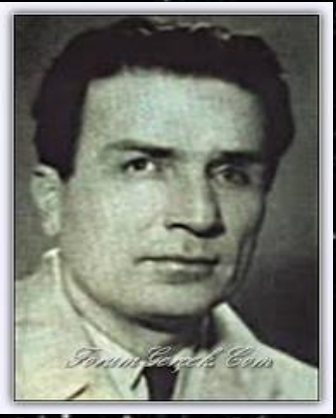
Lütfen bağışlayın hocam.





Sayın hocam, Őu anda emekli olarak ayrıldığınız son görev yeriniz olan bilim yuvasının önünde, sizden ilim, irfan alan, sizinle çalışan, sizi seven, sizi sayan, kaybınızı duyan, buraya ulaşan, sizin için üzülen, sizin için ağlayan toplulukla önünüzde saygı ile eğiliyoruz.





Ruhun şad olsun hocam!

Ruhlarınız şad olsun Değerli Hocalarım (S.V)





İzinizdeyim
Değerli Hocalarım

